

ระเบียบคณะกรรมการ

สำนักงานพิพิธภัณฑสถานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัย

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยของสำนักงานพิพิธภัณฑสถานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) เพื่อให้การบริหารงานบุคคลเป็นไปอย่างมีระบบ มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลแก่การดำเนินการของสำนักงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๓) (จ) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพิพิธภัณฑสถานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพิพิธภัณฑสถานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อ ๖๑ ของข้อบังคับคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑสถานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๓ และมติคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑสถานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑสถานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑสถานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพิพิธภัณฑสถานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑสถานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพิพิธภัณฑสถานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้แจ้งให้สำนักงานทราบว่าได้รับความเดือดร้อนจากเจ้าหน้าที่กระทำความผิดวินัย หรือมีกรณีการกระทำความผิดวินัย

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดวินัย

“สืบสวน” หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดวินัย

“คณะกรรมการสืบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการที่ผู้อำนวยการแต่งตั้งเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยก่อนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

“สอบสวน” หมายความว่า การดำเนินการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้องและรวบรวมข้อมูล พยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำผิดวินัย

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการที่ผู้อำนวยการแต่งตั้งเพื่อดำเนินการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้อง และรวบรวมข้อมูล พยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำผิดวินัย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๓๐ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพิพิธภัณฑสถานพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจออกคำสั่งหรือสั่งการใดๆ และกำหนดแบบเอกสารหรือรายละเอียดวิธีการปฏิบัติใดๆ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยและคำวินิจฉัยนั้นให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

การสืบสวนข้อเท็จจริง

ข้อ ๕ เมื่อมีกรณีการกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นมีหน้าที่รายงานตามลำดับชั้นจนถึงผู้อำนวยการโดยไม่ชักช้า และเมื่อผู้อำนวยการได้รับรายงานแล้วให้รับดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยผู้อำนวยการจะสืบสวนด้วยตนเอง หรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนตามระเบียบนี้ก็ได้

ข้อ ๖ คณะกรรมการสืบสวนประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่งซึ่งต้องเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสองคนแต่ไม่เกินสี่คน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกสำนักงานก็ได้โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามจำนวนที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

กรณีไม่อาจแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นประธานกรรมการตามวรรคหนึ่ง อาจแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของสำนักงาน หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเป็นประธานกรรมการก็ได้

ข้อ ๗ การประชุมคณะกรรมการสืบสวนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะถือเป็นองค์ประชุม

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสืบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘ คณะกรรมการสืบสวนต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งหรือถือว่าได้รับทราบคำสั่ง แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นที่จะทำให้การสืบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จ

ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้อำนวยการ เพื่อขอขยายเวลาการสืบสวนตามความจำเป็น

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสืบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้กล่าวหาและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อมาให้ข้อมูลข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสืบสวน

กรณีมีเหตุที่ไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้กล่าวหาและผู้เกี่ยวข้องทราบได้โดยตรง ให้แจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับและให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งแล้วเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๑๐ เมื่อคณะกรรมการสืบสวนดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงานผลการสืบสวนต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาโดยมีสาระสำคัญอย่างน้อย ดังนี้

- (๑) ชื่อและนามสกุลของผู้กล่าวหา (ถ้ามี)
- (๒) ชื่อและนามสกุลของผู้ถูกกล่าวหา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา
- (๓) ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๔) สรุปผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและความเห็นในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้อำนวยการดำเนินการสืบสวนด้วยตนเองหรือได้รับรายงานผลการสืบสวนแล้ว ให้พิจารณา ดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้อำนวยการสั่งยุติเรื่อง
- (๒) กรณีเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา แต่มิใช่ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้อำนวยการหรือคณะกรรมการสืบสวนแล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาที่มีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพเป็นหนังสือแล้ว ให้ผู้อำนวยการพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๕๙ ของข้อบังคับคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามกรณีต่อไปจนเสร็จสิ้น

กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่รับสารภาพเป็นหนังสือ ให้ผู้อำนวยการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต่อไป

- (๓) กรณีมีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่สำนักงานหรือบุคคลอื่น ให้ผู้อำนวยการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต่อไป

หมวด ๒
คณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่งซึ่งต้องเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสองคนแต่ไม่เกินสี่คน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกสำนักงานก็ได้โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามจำนวนที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

กรณีไม่อาจแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นประธานกรรมการตามวรรคหนึ่ง อาจแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของสำนักงาน หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเป็นประธานกรรมการก็ได้

กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๓ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้ผู้อำนวยการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งโดยเร็ว และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้แจ้งสิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวนไปพร้อมกัน ในกรณีมีเหตุที่ไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้โดยตรงให้นำความในข้อ ๙ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ประธานกรรมการโดยเร็ว

ข้อ ๑๔ ประธานกรรมการสอบสวนและกรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้เนื่องจากกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นผู้บังคับบัญชาผู้รายงานความผิดวินัย
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหา
- (๓) เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหาหรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
- (๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๖) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำผิดตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา
- (๗) เป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวน ไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ข้อ ๑๕ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิยื่นหนังสือคัดค้านประธานกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวน โดยแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔ ต่อผู้อำนวยการภายในเจ็ดวัน นับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้อำนวยการพิจารณากรณีที่คัดค้านตามหนังสือนั้น

ในกรณีเห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ให้ผู้อำนวยการสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ในการเป็นกรรมการสอบสวน และอาจแต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านก็ได้

ในกรณีเห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ให้ผู้อำนวยการสั่งยกคำคัดค้านและมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการสอบสวนทราบโดยเร็ว ในกรณีนี้คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๖ กรณีผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีกรณีอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๔ ให้ผู้นั้นแจ้งต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาสั่งการตามข้อ ๑๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ ในการประชุมของคณะกรรมการสอบสวน ให้นำความในข้อ ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การสอบสวน การรายงานผลการสอบสวนและการส่งลงโทษ

ข้อ ๑๘ ให้ประธานกรรมการสอบสวนจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งหรือถือว่ารับทราบแล้ว เพื่อกำหนดประเด็นและวางแนวทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน

ข้อ ๑๙ คณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับตั้งแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งหรือถือว่าได้รับทราบคำสั่ง แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นที่จะทำให้การสอบสวนดำเนินการ ไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดดังกล่าวให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้อำนวยการ เพื่อขอขยายเวลาการสอบสวน ตามความจำเป็น และให้ผู้อำนวยการพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันและต้องขยายระยะเวลาดำเนินการให้ผู้อำนวยการรายงานต่อคณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคลเพื่อติดตามเร่งรัดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วต่อไป

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่และดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งข้อกล่าวหา แจ้งสิทธิและหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาในการดำเนินการสอบสวน พร้อมส่งข้อมูลหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งและเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาพบคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนในเรื่องที่ถูกกล่าวหาซึ่งมีมูลความผิดวินัย โดยคณะกรรมการสอบสวน สอบถามและบันทึกถ้อยคำทันทีหรือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาเขียนหนังสือคำให้การและหลักฐานพยานต่อประธานกรรมการสอบสวนภายในเวลาสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนและผู้ถูกกล่าวหา มาพบ

(๒) กรณีที่ดำเนินการตาม (๑) ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบคณะกรรมการสอบสวนหรือมาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้วแต่ไม่ทำคำให้การเพื่อแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในเวลาสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไปได้โดยไม่ต้องสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาแต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

(๓) ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำหรือทำคำให้การและแสดงหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาอย่างเต็มที่

(๔) รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๕) ทำรายงานผลการสอบสวนและความเห็นในเรื่องที่สอบสวน โดยรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน โดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้กล่าวหาเพียงฝ่ายเดียว และเสนอผู้อำนวยการพิจารณาสั่งการ

(๖) ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และห้ามมอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้ส่งบันทึกนั้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ

ข้อ ๒๑ ในการสอบสวนหากผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหาไว้เป็นหนังสือ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อในบันทึกไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนในข้อกล่าวหานั้นก็ได้อีกแต่ถ้ามีเหตุจำเป็น หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนที่จะต้องทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาเพิ่มเติม หรือเพื่อให้ทราบชื่อบุคคลอื่นที่ร่วมกระทำความผิด ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานผลการสอบสวน เพื่อให้ผู้อำนวยการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาไว้ก่อน และผู้อำนวยการอาจสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมอีกก็ได้ตามความเหมาะสม

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่รับสารภาพผิด ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุแห่งการไม่รับสารภาพไว้ด้วย และดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่อไป

ข้อ ๒๒ ในการสอบปากคำให้คณะกรรมการสอบสวนสอบถามผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคล ในสถานที่เฉพาะครั้งละหนึ่งคน และห้ามบุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวนด้วย เว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวนหรือเป็นทนายหรือผู้ให้คำปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๒๓ ให้ตรวจสอบเอกสารและวัตถุที่นำมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้จากต้นฉบับ โดยให้ถ่ายสำเนาเอกสารไว้เป็นหลักฐานประกอบการสอบสวน โดยผู้เป็นเจ้าของเอกสารต้นฉบับหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเก็บเอกสารนั้นลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้อง แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสม

ข้อ ๒๔ ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเกียรติ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำอย่างใด

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานบุคคลใดหรือการรวบรวมพยานเอกสาร หรือวัตถุใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมีใช้สาระสำคัญจะงดสอบสวนหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้อีก แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้ปฏิบัติงานผู้อื่น ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้มีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้อำนวยการโดยเร็วเพื่อพิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไป

ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้อื่นร่วมกระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้อื่น โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาก็ได้

พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนในเรื่องที่สอบสวนเดิม คณะกรรมการสอบสวนจะใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อได้แจ้งให้ผู้ขึ้นทราบบและให้โอกาสผู้ขึ้นได้ใช้สิทธิตามระเบียบนี้แล้ว

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่ด้วยเหตุใดๆ หรือมีมลทิน หรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน หากให้ผู้ขึ้นปฏิบัติงานต่อไป อาจเกิดความเสียหายแก่สำนักงานก็ให้ทำความเห็นเสนอไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

การประชุมเพื่อพิจารณาทำความเห็นตามข้อนี้ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ หรือไม่แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ข้อ ๒๐ ให้ผู้อำนวยการสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ผู้ต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจง ให้ถ้อยคำและนำสืบข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ ด้วย

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงานผลการสอบสวนเสนอต่อผู้อำนวยการอย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องที่สอบสวน ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา พยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา ประเด็นที่ต้องพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน และลายมือชื่อกรรมการสอบสวนทุกคน รวมทั้งให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนทุกหน้า

ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ และในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งของผู้ขึ้นไว้ในรายงานการสอบสวน ในกรณีนี้ ผู้มีความเห็นแย้งนั้นจะทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้

ข้อ ๓๐ เมื่อผู้อำนวยการได้รับรายงานผลการสอบสวนแล้วให้พิจารณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีไม่เห็นด้วยกับรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน หรือยังมีประเด็นข้อสงสัย ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาสามสิบวัน

(๒) กรณีเห็นด้วยกับรายงานผลการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยให้สั่งยุติเรื่อง

(๓) กรณีเห็นด้วยกับรายงานผลการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้พิจารณาสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดนั้น

(๔) กรณีเห็นด้วยกับรายงานผลการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

ให้ผู้อำนวยการรายงานผลการพิจารณาสั่งการตามวรรคหนึ่งให้คณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคลทราบต่อไป

ข้อ ๓๑ การสั่งลงโทษให้ทำเป็นคำสั่งระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรงในกรณีใด ตามระเบียบข้อใดพร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๓๒ การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นเวลาเริ่มนับเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันถัดจากวันสุดท้ายแห่งเวลาเดิมเป็นวันเริ่มต้นของเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดนั้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุดงานของสำนักงานให้นับวันเริ่มเปิดทำงานใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่ระเบียบนี้มีได้กำหนดเรื่องการสืบสวนหรือสอบสวนในเรื่องใดไว้ และสำนักงานมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ อาจนำกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายวีระชัย นาควิบูลย์วงศ์)

ประธานกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว